

ZAKON

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OZAKONJENJU OBJEKATA

Član 1.

U Zakonu o ozakonjenju objekata („Službeni glasnik RS”, broj 96/15), član 4. menja se i glasi:

„Član 4.

Ovaj zakon se ne primenjuje na objekte koji su izgrađeni bez građevinske dozvole, odnosno odobrenja za izgradnju u skladu sa propisima po kojima u vreme izgradnje nije bila propisana obaveza pribavljanja građevinske dozvole, odnosno odobrenja za izgradnju, u skladu sa propisima kojima se uređuje upis prava svojine na nepokretnostima.

Ovaj zakon se ne primenjuje na objekte za koje je izdato rešenje o građevinskoj dozvoli, a koji se koriste bez izdatog rešenja o upotreboj dozvoli. Rešenje o upotreboj dozvoli pribavlja se u skladu sa zakonom kojim se uređuje izgradnja objekata, a komisija za tehnički pregled prilikom utvrđivanja podobnosti objekta za upotrebu tu činjenicu utvrđuje na osnovu izdate građevinske dozvole i glavnog projekta, na osnovu propisa koji je važio u vreme izdavanja građevinske dozvole. Pre izdavanja rešenja o upotreboj dozvoli, pribavlja se dokaz o izmirenim obavezama u pogledu naknade, odnosno doprinosa za uređivanje građevinskog zemljišta, ako se o tome ne vodi službena evidencija.

Izuzetno od stava 2. ovog člana predmet ozakonjenja je i objekat izgrađen na osnovu građevinske dozvole, odnosno odobrenja za izgradnju i potvrđenog glavnog projekta, na kom je prilikom izvođenja radova odstupljeno od izdate građevinske dozvole, odnosno odobrenja za izgradnju i potvrđenog glavnog projekta a za koji nije moguće izdati rešenje o izmeni rešenja o građevinskoj dozvoli, u skladu sa odredbama zakona kojim se uređuje izgradnja objekata.

Izuzetno od stava 2. ovog člana, ako je u postupku legalizacije izdato rešenje o građevinskoj dozvoli, ali ne i rešenje o upotreboj dozvoli, takav postupak se okončava u skladu sa odredbama ovog zakona, odnosno nadležni organ donosi rešenje o ozakonjenju, bez sproveđenja postupka propisanog ovim zakonom, i to samo u slučajevima kada nisu vršene nikakve izmene na objektu izuzev tekućeg održavanja.

Ovaj zakon se ne primenjuje na objekte izgrađene, odnosno rekonstruisane u slučajevima kada je investitor izgradio/rekonstruisao objekat pozivajući se na svoje pravo na objektu ili zemljištu na kome je objekat izgrađen protivno cilju zbog koga je to pravo zakonom ustanovljeno ili priznato, odnosno suprotno cilju rešenja ili drugog pojedinačnog akta kojim je utvrđeno pravo u skladu sa zakonom, a naročito u slučaju kada investitor izgradi objekat trajnog karaktera na zemljištu koje mu je dato na privremeno korišćenje i/ili na osnovu rešenja donetog u skladu sa propisima kojima se uređuje postavljanje montažnih objekata.

Izuzetno od stava 2. ovog člana, ako je u postupku legalizacije izdato rešenje o građevinskoj dozvoli, ali ne i rešenje o upotreboj dozvoli, takav postupak se okončava u skladu sa odredbama ovog zakona, odnosno nadležni organ donosi rešenje o ozakonjenju, bez sproveđenja postupka propisanog ovim zakonom.

Ako je u postupku legalizacije podnositelj zahteva uredio odnose sa jedinicom lokalne samouprave u skladu sa odredbama zakona koji je primenjivan u to vreme,

ali nadležni organ nije naknadno izdao građevinsku dozvolu do dana stupanja na snagu ovog zakona, jedinica lokalne samouprave je dužna da tom licu izvrši povraćaj uplaćenih sredstava.

Ovaj zakon se ne primenjuje na objekte koji se u smislu zakona kojim se uređuje odbrana smatraju vojnim objektima, odnosno na objekte koji se u smislu zakona kojim se uređuje ruderstvo smatraju rudarskim objektima, postrojenjima i uređajima.”

Član 2.

Član 6. menja se i glasi:

„Član 6.

Predmet ozakonjenja je objekat za koji je podnet zahtev za legalizaciju u skladu sa ranije važećim zakonom kojim je bila uređena legalizacija objekata, do 29. januara 2014. godine i koji je vidljiv na satelitskom snimku teritorije Republike Srbije iz 2015. godine.

Zahtevi i prijave za legalizaciju objekata podneti do 29. januara 2014. godine, smatraju se zahtevima u smislu ovog zakona.

Predmet ozakonjenja je i objekat za koji nije podnet zahtev za legalizaciju u skladu sa ranije važećim zakonom kojim je bila uređena legalizacija objekata, a koji je vidljiv na satelitskom snimku teritorije Republike Srbije iz 2015. godine, za koji je nadležni građevinski inspektor doneo rešenje o rušenju, u skladu sa odredbama Zakona o ozakonjenju objekata („Službeni glasnik RS”, broj 96/15).

U slučaju da građevinski inspektor nije doneo rešenje o rušenju iz stava 3. ovog člana, a predmetni objekat je vidljiv na satelitskom snimku iz 2015. godine, takav objekat može biti predmet ozakonjenja, u skladu sa odredbama ovog zakona.

Provera vidljivosti na satelitskom snimku obavezna je za sve objekte koji su predmet ozakonjenja u skladu sa ovim zakonom. Proveru postojanja objekata na satelitskom snimku za objekte iz st. 1, 3. i 4. ovog člana sprovodi organ nadležan za poslove ozakonjenja objekata.

Na rešenja građevinskog inspektora iz stava 3. ovog člana ne primenjuju se odredbe Zakona o ozakonjenju objekata („Službeni glasnik RS”, broj 96/15), odnosno rušenje objekta ili dela objekta se može sprovesti po konačnom rešenju kojim se zahtev za ozakonjenje odbija ili odbacuje, u skladu sa odredbama ovog zakona.

Satelitski snimak iz stava 1. ovog člana mora biti dostupan na uvid građanima u elektronskom obliku kod organa nadležnog za izdavanje rešenja o ozakonjenju, nadležnoj građevinskoj inspekciji kao i u nadležnoj službi za katastar nepokretnosti prema mestu gde se nepokretnost nalazi.

Predmet ozakonjenja je i objekat za koji je podnet zahtev u skladu sa Zakonom o posebnim uslovima za upis prava svojine na objektima izgrađenim bez građevinske dozvole („Službeni glasnik RS”, br. 25/13, 145/14 i 96/15), za koje postupak nije pravnosnažno okončan.

Svi objekti izgrađeni bez izdatog rešenja o građevinskoj dozvoli ili rešenja o odobrenju izvođenja radova posle 27. novembra 2015. godine nisu predmet ozakonjenja u skladu sa odredbama ovog zakona i nadležni građevinski inspektor za te objekte donosi rešenje o rušenju, koje je izvršno danom donošenja, u skladu sa Zakonom o planiranju i izgradnji.”

Član 3.

Član 7. menja se i glasi:

„Član 7.

Rešenje o rušenju objekta doneto od strane građevinskog inspektora na osnovu popisa i evidencije nezakonito izgrađenih objekata u skladu sa odredbama Zakona o ozakonjenju objekata („Službeni glasnik RS”, broj 96/15), ne izvršava se do konačnosti rešenja kojim se odbija ili odbacuje zahtev za ozakonjenje u postupku pokrenutom na osnovu rešenja o rušenju.”

Član 4.

U članu 10. stav 4. menja se i glasi:

„Kada je predmet ozakonjenja nadziranje, pretvaranje zajedničkih prostorija zgrade u stan ili poslovni prostor ili pripajanje zajedničkih prostorija susednom stanu, kao dokaz o odgovarajućem pravu dostavlja se izvod iz lista nepokretnosti za zgradu i sve posebne delove zgrade i dokaz propisan odredbama zakona kojim se uređuje održavanje stambenih zgrada o regulisanju međusobnih odnosa između vlasnika nezakonito izgrađenog objekta i skupštine stambene zajednice, osim za prostorije iz stava 3. tačke 5) ovog člana.”

Član 5.

Član 11. menja se i glasi:

„Član 11.

U cilju utvrđivanja mogućnosti ozakonjenja u skladu sa odredbama ovog zakona, u postupku ozakonjenja pribavlja se izveštaj o zatečenom stanju objekta čiji sastavni deo je i elaborat geodetskih radova za nezakonito izgrađeni objekat.

Po utvrđivanju ispunjenosti uslova za ozakonjenje objekta, pre donošenja rešenja o ozakonjenju u skladu sa ovim zakonom, vlasnik nezakonito izgrađenog objekta dostavlja i dokaz da je za svoj nezakonito izgrađeni objekat podneo prijavu za utvrđivanje poreza na imovinu, ako se o tome ne vodi službena evidencija.

Podaci navedeni u poreskoj prijavi iz stava 2. ovog člana moraju odgovarati sadržini tehničkog dokumenta i podacima iz elaborata geodetskih radova koji se dostavljaju u postupku ozakonjenja.

Po dostavljanju dokaza o podnetoj poreskoj prijavi, nadležni organ obaveštava podnosioca zahteva o visini takse iz člana 33. ovog zakona. Po dostavljanju dokaza o plaćenoj taksi za ozakonjenje, nadležni organ izdaje rešenje o ozakonjenju.

Visina takse iz stava 4. ovog člana zavisi od klase, površine i namene objekta, kao i načina korišćenja objekta.

Kada je predmet ozakonjenja objekat koji je sagrađen u zaštitnoj zoni objekta javne namene, pre donošenja rešenja o ozakonjenju u skladu sa ovim zakonom, vlasnik nezakonito izgrađenog objekta dostavlja i izjavu da se odriče prava na pokretanje sudskog spora za naknadu štete po bilo kom osnovu u vezi sa uticajem tog javnog objekta na korišćenje ozakonjenog objekta, što ne isključuje mogućnost zaštite prava po drugim pravnim osnovima.

Kada je predmet ozakonjenja objekat za koji se u postupku ozakonjenja pribavlja saglasnost na tehnički dokument u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita od požara, vreme izgradnje, osim u skladu sa ovim zakonom, utvrđuje se i na način utvrđen propisom kojim se uređuju katastarski premer i katastar nepokretnosti i na osnovu overene izjave investitora kojom pod punom materijalnom, krivičnom i moralnom odgovornošću potvrđuje vreme izgradnje objekta.

Ministar nadležan za poslove građevinarstva bliže uređuje redosled preduzimanja radnji u postupku ozakonjenja.”

Član 6.

U članu 12. posle stava 2. dodaju se novi st. 3. i 4. koji glase:

„Gradovi koji u svom sastavu imaju gradske opštine mogu poveriti sprovodenje postupka ozakonjenja gradskim opštinama, u skladu sa odredbama statuta te jedinice lokalne samouprave.

Statutom jedinice lokalne samouprave određuju se objekti za koje rešenje o ozakonjenju može doneti gradska opština u sastavu grada, odnosno grada Beograda.”

Dosadašnji stav 3. postaje stav 5.

Član 7.

U članu 18. posle stava 9. dodaje se stav 10, koji glasi:

„Ako privredno društvo ili drugo pravno lice koje je izradilo izveštaj o zatečenom stanju objekta, u izveštaj o zatečenom stanju objekta unese netačne podatke, odnosno ne prikaže stvarno stanje i stepen završenosti objekta, organ nadležan za ozakonjenje pokreće postupak za oduzimanje licence za odgovorno lice.”

Član 8.

Član 23. menja se i glasi:

„Član 23.

Postupak ozakonjenja vodi se za sve objekte iz člana 6. ovog zakona.

Postupak ozakonjenja za objekte iz člana 6. stav 4. ovog zakona pokreće se na osnovu obaveštenja o vidljivosti objekta na satelitskom snimku koje nadležnom organu za vođenje postupka ozakonjenja dostavlja organ nadležan za poslove državnog premera i katastra, u skladu sa odredbama ovog zakona.”

Član 9.

U članu 25. stav 5. menja se i glasi:

„Po konačnosti rešenja kojim se odbija zahtev za ozakonjenje iz razloga što objekat nije u stepenu izgrađenosti propisanoj ovim zakonom nadležni organ ga u roku od tri dana od dana donošenja rešenja dostavlja građevinskoj inspekciji.”

Član 10.

U članu 26. stav 7. menja se i glasi:

„Po konačnosti rešenja iz stava 4. ovog člana, nadležni organ ga dostavlja građevinskoj inspekciji u roku od tri dana od dana donošenja rešenja.”

Član 11.

Član 28. menja se i glasi:

„Nadležni organ, kada utvrdi da se radi o objektu iz člana 5. stav 1. tač. 3) i 4) ovog zakona, dostavlja zahtev za davanje saglasnosti za ozakonjenje upravljaču javnog dobra, odnosno organizaciji nadležnoj za zaštitu prirodnih, odnosno kulturnih dobara.

Uz zahtev iz stava 1. ovog člana nadležni organ dostavlja podatke i spise koje poseduje u toj fazi postupka ozakonjenja.

Upravljač javnog dobra, odnosno organizacija nadležna za zaštitu prirodnih, odnosno kulturnih dobara dužna je da pisanu saglasnost ili odbijanje za davanje

saglasnosti za ozakonjenje dostavi nadležnom organu u roku od 15 dana od dana dostavljanja zahteva.

Saglasnosti koje dostavljaju upravljači javnih dobara ne mogu biti u suprotnosti sa uslovima iz planskog dokumenta, niti utvrđenim urbanističkim parametrima, odnosno u suprotnosti sa opštim aktom iz člana 8. stav 3. ovog zakona.

U slučaju dostavljanja saglasnosti za ozakonjenje, nadležni organ nastavlja postupak ozakonjenja.

U slučaju da upravljač javnog dobra postupi suprotno odredbama stava 4. ovog člana, nadležni organ izdaje rešenje o ozakonjenju isključivo u skladu sa urbanističkim i drugim parametrima iz važećeg planskog dokumenta, odnosno u skladu sa opštim aktom iz člana 8. stav 3. ovog zakona.

U slučaju da upravljač javnog dobra, odnosno organizacija nadležna za zaštitu prirodnih, odnosno kulturnih dobara odbije davanje saglasnosti za ozakonjenje, nadležni organ će rešenjem odbiti zahtev.

Protiv rešenja iz stava 7. ovog člana može se podneti žalba u roku od 15 dana od dana dostavljanja.

Protiv rešenja iz stava 7. ovog člana koje je donelo ministarstvo nadležno za poslove građevinarstva ili nadležni organ autonomne pokrajine, nije dozvoljena žalba, ali se u roku od 30 dana od dana dostavljanja može tužbom pokrenuti upravni spor.

Po konačnosti rešenja iz stava 7. ovog člana, nadležni organ ga dostavlja građevinskoj inspekciji u roku od tri dana od dana donošenja rešenja.”.

Član 12.

U članu 29. stav 5. menja se i glasi:

„Po konačnosti rešenja iz stava 2. ovog člana, nadležni organ ga u roku od tri dana dostavlja građevinskoj inspekciji.”

Član 13.

U članu 30. stav 5. menja se i glasi:

„Po konačnosti rešenja iz stava 2. ovog člana, nadležni organ ga u roku od tri dana dostavlja građevinskoj inspekciji.”

Član 14.

U članu 31. u stavu 3. reč: „zaključkom” zamenjuje se rečju: „rešenjem”.

U stavu 4. reč: „Zaključkom” zamenjuje se rečju: „Rešenjem”.

U stavu 6. reč: „zaključka” zamenjuje se rečju: „rešenja”.

U stavu 7. reč: „zaključkom” zamenjuje se rečju: „rešenjem”.

U stavu 8. reč: „zaključka” zamenjuje se rečju: „rešenja”.

U stavu 9. reč: „zaključka” zamenjuje se rečju: „rešenja”.

Stav 10. menja se i glasi:

„Po konačnosti rešenja iz stava 7. ovog člana nadležni organ ga u roku od tri dana dostavlja građevinskoj inspekciji.”

Član 15.

U članu 32. stav 2. reč: „zaključkom” zamenjuje se rečju: „rešenjem”.

U stavu 3. reč: „zaključka” zamenjuje se rečju: „rešenja”.

U stavu 4. reč: „zaključka” zamenjuje se rečju: „rešenja”.

Stav 5. menja se i glasi:

„Po konačnosti rešenja iz stava 2. ovog člana nadležni organ ga u roku od tri dana dostavlja građevinskoj inspekciji.”

U stavu 8. reč: „zaključkom” zamenjuje se rečju: „rešenjem”.

U stavu 9. reč: „zaključka” zamenjuje se rečju: „rešenja”.

U stavu 10. reč: „zaključka” zamenjuje se rečju: „rešenja”.

Stav 11. menja se i glasi:

„Po konačnosti rešenja iz stava 8. ovog člana nadležni organ ga u roku od tri dana dostavlja građevinskoj inspekciji.”

Član 16.

U članu 33. stav 3. briše se.

Dosadašnji st. 4-11. postaju st. 3-10.

Posle dosadašnjeg stava 12, koji postaje stav 11, dodaje se novi stav 12, koji glasi:

„Izuzetno od stava 1. ovog člana, taksa za ozakonjenje ne plaća se za ozakonjenje objekata organa, organizacija i institucija Republike Srbije, organa i organizacija autonomnih pokrajina, odnosno jedinica lokalne samouprave, organizacija obaveznog socijalnog osiguranja, ustanova osnovanih od strane Republike Srbije, autonomnih pokrajina, odnosno jedinica lokalne samouprave, crkava i verskih zajednica, registrovanih u skladu sa zakonom kojim se uređuju crkve i verske zajednice, Crvenog krsta Srbije i diplomatsko-konzularnih predstavnštava drugih država, pod uslovom uzajamnosti.”

Član 17.

U članu 34. stav 2. reč: „zaključkom” zamenjuje se rečju: „rešenjem”.

U stavu 3. reč: „zaključka” zamenjuje se rečju: „rešenja”.

U stavu 4. reč: „zaključka” zamenjuje se rečju: „rešenja”.

Stav 5. menja se i glasi:

„Po konačnosti rešenja iz stava 2. ovog člana nadležni organ ga u roku od tri dana dostavlja građevinskoj inspekciji.”

Posle stava 8. dodaje se novi stav 9, koji glasi:

„Rešenje o ozakonjenju objekta koji je sagrađen u zaštitnoj zoni objekta javne namene sadrži i konstataciju da je dostavljena overena izjava vlasnika ozakonjenog objekta da se odriče prava na pokretanje sudskog spora po bilo kom osnovu u vezi sa uticajem tog javnog objekta na korišćenje ozakonjenog objekta.”

Dosadašnji st. 9-14. postaju st. 10-15.

Član 18.

Član 35. menja se i glasi:

„Član 35.

Nadležni organ vodi službenu evidenciju o pokrenutim postupcima za ozakonjenje iz svoje nadležnosti, kao i o izdatim rešenjima o ozakonjenju i objavljuje

ih u elektronskom obliku, koji je dostupan za javnost na digitalnoj platformi nacionalne infrastrukture geoprostornih podataka.

Nadležni organ u postupku ozakonjenja koristi evidenciju objekata koji nisu upisani u katastar nepokretnosti u cilju vođenja grafičke baze objekata u postupku ozakonjenja, vršenja nadzora i plaćanja realizacije radova i učestvuje u održavanju te evidencije.

Evidenciju objekata koji nisu upisani u katastar nepokretnosti uspostavlja i vodi organ nadležan za poslove državnog premera i katastra.

Sadržinu i način vođenja evidencija iz st. 1. i 2. ovog člana propisuje ministar nadležan za poslove građevinarstva.

Nadležni organ dužan je da spisak pokrenutih postupaka ozakonjenja i izdatih rešenja o ozakonjenju objavi na svojoj zvaničnoj internet stranici u roku od osam dana od dana sačinjanja spiska.”

Član 19.

U članu 36. posle stava 2. dodaje se novi stav 3, koji glasi:

„Ako je predmet upisa prava svojine objekat iz člana 34. stava 9. ovog zakona, nadležni organ po službenoj dužnosti dostavlja organu nadležnom za poslove državnog premera i katastra i izjavu vlasnika da se odriče prava na pokretanje sudskog spora, u roku od tri dana od dana pravnosnažnosti rešenja o ozakonjenju. Izjava o odricanju upisuje se u evidenciju katastra nepokretnosti u vidu zabeležbe, sa rokom važenja upisa sve dok postoji predmetni objekat i nije vezan za promenu vlasništva na objektu.”

Dosadašnji stav 3. postaje stav 4.

Dosadašnji stav 4, koji postaje stav 5, menja se i glasi:

„Za upis prava svojine po osnovu ozakonjenja, kao i za utvrđivanje kućnog broja, ne plaća se administrativna taksa određena zakonom kojim se uređuju administrativne takse.”

Posle stava 5. dodaju se st. 6. i 7, koji glase:

„Nadležni organ po službenoj dužnosti, u roku od tri dana od dana konačnosti rešenja kojim se odobrava ozakonjenje objekta ili dela objekta, dostavlja organu nadležnom za poslove državnog premera i katastra predlog za brisanje zabeležbe zabrane otuđenja za objekte iz stava 7. ovog člana.

Po pravnosnažnosti rešenja o ozakonjenju, po zahtevu lica koja su upisala pravo svojine na objektu na osnovu Zakona o posebnim uslovima za upis prava svojine na objektima izgrađenim bez građevinske dozvole, briše se zabeležba u listu nepokretnosti da je svojina stečena na osnovu Zakona o posebnim uslovima za upis prava svojine na objektima izgrađenim bez građevinske dozvole.”

Član 20.

Član 37. menja se i glasi:

„Član 37.

„Rušenje nezakonito izgrađenog objekta, u smislu ovog zakona, sprovodi se na osnovu konačnog rešenja o ozakonjenju kojim se odbija ili odbacuje zahtev za ozakonjenje.”

Član 21.

U članu 38. stav 1. reči: „stav 6.” brišu se.

Stav 2. menja se i glasi:

„Konačnim rešenjem kojim se odbacuje ili odbija zahtev za ozakonjenje, stiču se uslovi za rušenje nezakonito izgrađenog objekta, odnosno dela objekta.”

Stav 3. menja se i glasi:

„Akt iz stava 2. ovog člana nadležni organ dostavlja građevinskoj inspekciji u roku od tri dana od konačnosti tog akta.”

Član 22.

U članu 39. stav 1. menja se i glasi:

„Ako objekat koji je privremeno priključen na elektroenergetsku mrežu, gasnu mrežu i mrežu elektronskih komunikacija ili mrežu daljinskog grejanja, vodovod i kanalizaciju, ne bude ozakonjen u skladu sa ovim zakonom, građevinski inspektor je dužan da bez odlaganja, a najkasnije u roku od tri dana po dobijanju akta iz člana 38. stav 2. ovog zakona, primerak tog akta dostavi javnom preduzeću, javnom komunalnom preduzeću, privrednom društvu ili preduzetniku koji je privremeno priključio objekat na svoju mrežu, odnosno infrastrukturu.”

Stav 2. briše se.

U dosadašnjem stavu 3, koji postaje stav 2, reči: „iz stava 2.” zamenjuju se rečima: „iz stava 1.”

Član 23.

U članu 41. posle stava 1. dodaje se novi stav 2, koji glasi:

„Novčanom kaznom od 1.500.000 do 3.000.000 dinara kazniće se za privredni prestup javno preduzeće, javno komunalno preduzeće, privredno društvo ili drugo pravno lice, koje objekat koji je u postupku ozakonjenja priključi na mrežu, odnosno infrastrukturu.”

U dosadašnjem stavu 2, koji postaje stav 3, reči: „iz stava 1.” zamenjuju se rečima: „iz st. 1. i 2.”

Član 24.

Član 44. briše se.

Član 25.

Postupci ozakonjenja koji nisu okončani do dana stupanja na snagu ovog zakona, okončaće se po odredbama ovog zakona.

Odredbe čl. 3. i 20. ovog zakona primenjuju se i na upravne postupke, odnosno upravne sporove koji su započeti pre stupanja na snagu ovog zakona.

Obavezuju se jedinice lokalne samouprave da, u skladu sa izdatim rešenjima o ozakonjenju objekata na svojoj teritoriji, najkasnije u roku od dve godine od dana stupanja na snagu ovog zakona, izvrše usklađivanje važećih planskih dokumenata prilikom prve izmene tog planskog dokumenta, naročito u pogledu planiranja i uređenja neformalnih naselja na svojoj teritoriji.

Lica koja su upisala pravo svojine na objektu na osnovu Zakona o posebnim uslovima za upis prava svojine na objektima izgrađenim bez građevinske dozvole a nemaju ranije podnet zahtev kojim je objekat u postupku ozakonjenja, ne mogu podneti zahtev za ozakonjenje.

Popis nezakonito izgrađenih objekata, kao i rokovi i sva postupanja u vezi sa istim, prestaju da važe stupanjem na snagu ovog zakona.

Predmet ozakonjenja su i nezakonito izgrađeni objekti za koje se tokom uspostavljanja evidencije iz člana 17. ovog zakona koju vodi organ nadležan za poslove državnog premera i katastra, utvrdi da su vidljivi na satelitskom snimku teritorije Republike Srbije iz 2015. godine, a nisu popisani u skladu sa odredbama Zakona o ozakonjenju objekata („Službeni glasnik RS”, broj 96/15).

Ukoliko za objekte na kojima je prilikom izvođenja radova odstupljeno od izdate građevinske dozvole, odnosno odobrenja za izgradnju i potvrđenog glavnog projekta, u postupku ozakonjenja nadležni organ utvrdi da za predmetni objekat nije izdata potvrda o prijavi radova i dokaz o regulisanju međusobnih odnosa u vezi plaćanja naknade, odnosno doprinosa za uređivanje građevinskog zemljišta, postupak ozakonjenja za deo objekta koji predstavlja odstupanje od izdate građevinske dozvole nastaviće se tek po dostavljanju dokaza o ispunjenju ova dva prethodna uslova.

Član 26.

Ako u roku od pet godina od dana stupanja na snagu ovog zakona objekat koji je predmet ozakonjenja ne bude ozakonjen, nadležni organ doneće rešenje kojim se zahtev odbija.

Ako se objekat za koji nije doneto rešenje o ozakonjenju koristi za obavljanje privredne ili druge delatnosti koja iziskuje/podrazumeva boravak ili okupljanje većeg broja ljudi, a naročito ako se koristi za ugostiteljske delatnosti ili upotrebljava kao ugostiteljski objekat, nadležni organ doneće rešenje o zabrani korišćenja tog objekta, ako u roku od pet godina od dana stupanja na snagu ovog zakona nadležni organ ne izda rešenje o ozakonjenju za predmetni objekat. Zabrana traje do rušenja tog objekta.

Član 27.

Evidencija objekata koji nisu upisani u katastar nepokretnosti uspostaviće se do 1. januara 2019. godine, i biće dostupna na digitalnoj platformi nacionalne infrastrukture geoprostornih podataka.

Član 28.

Nadležni organ za ozakonjenje je dužan da za sve objekte koji su u postupku ozakonjenja po službenoj dužnosti dostavi organu nadležnom za poslove državnog premera i katastra potvrdu da je objekat u postupku ozakonjenja, u cilju upisa zabrane otuđenja za te objekte u vidu zabeležbe, u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 29.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Pravilnik o sadržaju evidencije o izdatim rešenjima o ozakonjenju („Službeni glasnik RS”, broj 54/16).

Član 30.

Propisi za sprovođenje ovog zakona biće doneti u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 31.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.